

посиленим тренуванням сили волі можна переломити хід подій на свою сторону. Якщо вперто йти вперед, то немає такої вершини, яку б не можна було підкорити, якщо сильно бажаєш.

Література:

1. Васянович Г. П. Основи психології: навч. посібник. Київ : Педагогічна думка, 2012. 114 с.
2. Сергєєнкова О. П., Столярчук О. А., Коханова О. П., Пасека О. В. Загальна психологія : навч. посібник. Київ : Центр учбової літератури, 2012. 296 с.
3. Гетьман А. П., Герасіна Л. М., Данильян О. Г. Правове виховання в сучасній Україні, 2013. 440 с.
4. Варій М. Й. Психологія : навч. посібник. Київ : Центр учбової літератури, 2009. 288 с.

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-395-1-40>

ДО ПИТАННЯ РОЗВИТКУ КОНЦЕПЦІЙ, ФОРМ І ПРИНЦИПІВ ВІДНОВНОГО ПРАВОСУДДЯ У ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ

Светлічний Ігор Валерійович

*аспірант Інституту держави і права імені В. М. Корецького
Національної академії наук України, адвокат,
старший офіцер воєнно-наукового відділу,
Адміністрація Державної спеціальної служби транспорту
Міністерства оборони України,
м. Київ, Україна*

Досліджуючи питання розвитку концепції, форм і принципів відновного правосуддя у зарубіжних країнах, аналізуючи різні підходи, зазначимо, що відновне правосуддя – це насамперед справедливе правосуддя. Тож відновне правосуддя слід розглядати як компенсаційне вирішення наслідків злочинів невеликої або середньої тяжкості, а також злочинів, скоєних неповнолітніми, яке передбачає участь сторін кримінального конфлікту, сім'ї, держави та суспільства, відновлює права потерпілого, компенсує заподіяну йому шкоду та примирляє спірні сторони, тобто відновлює відносини.

Реалізація програм відновного правосуддя може здійснюватися в різних формах: медіація для розв'язання суперечок між потерпілими і правопорушниками, посередництво, яка передбачає участь, окрім

сторін правопорушення, нейтрального і неупередженого посередника; сімейні групові конференції (family group conferencing), що застосовуються, як буде показано нижче, в деяких країнах світу, переважно щодо неповнолітніх і в яких беруть участь крім потерпілих та правопорушників також члени сім'ї сторін, родичі; кола правосуддя (sentencing circles), що надають можливість жертвам і правопорушникам брати участь у розв'язанні кримінальних конфліктів, крім сторін правопорушення, їхніх родин, співробітників правоохоронних органів і членів громади [1].

Часто поняття «відновне правосуддя» і «медіація» ототожнюються, особливо така практика існує в Європі. При цьому відновне правосуддя має більш широкий зміст і, в першу чергу, увага зосереджена на потерпілому та відновленні його прав внаслідок вчинення правопорушення. В процесі медіації, потерпілий і правопорушник є нерівними сторонами, проте медіатор намагається забезпечити між ними баланс, а головна увага приділяється примиренню сторін і відшкодуванню шкоди потерпілому. Тобто, медіація є формою відновного правосуддя, яка має свою специфіку, не суперечить його головним принципам, але є вужчою за змістом.

На початку 1990-х років німецький науковець та професійний медіатор Бесемер у своїх наукових працях розкрив медіацію як соціальне явище для всієї німецькомовної Європи. Він визначив медіацію як техніку вирішення спорів за участю нейтральної третьої сторони. Ця третя сторона в медіації має принципово інше завдання, ніж, наприклад, суддя. Суддя вислуховує сторони й ухвалює рішення з урахуванням відповідних правових норм. Завдання медіатора складніше і полягає в тому, щоб допомогти сторонам, які конфліктують, самим знайти вирішення спірних питань. Таким чином, медіатор повинен володіти абсолютно конкретними знаннями, щодо того як організувати процес вирішення конфлікту так, щоб конфліктуючі сторони були залучені в процес добровільного пошуку рішення їх суперечки, яке задовольнило б обидві сторони і відкрило нові можливості їх подальшого співіснування.

Сімейні зустрічі або громадські зустрічі, беруть свій початок у традиціях корінного народу маорі Нової Зеландії, де неповнолітні правопорушники та інші учасники обговорюють способи усвідомлення молодими людьми наслідків правопорушення, відновлення прав жертви, відшкодування заподіяної шкоди, проходження реабілітації та пошуку шляхів поліпшення свого подальшого життя. В рамках сімейних зустрічей – конференцій реалізуються програми з поліпшення життєвих навичок, працевлаштування молоді на роботу, здобуття освіти, участі у спортивних заходах. У Новій Зеландії використання

відновних практик, зокрема, сімейних конференцій, у випадках скоєння правопорушень неповнолітніми передбачено Законом «Про неповнолітніх та їх сім'ї» (1989). Сімейні конференції проводяться Департаментом соціального забезпечення. Згідно новозеландській моделі, на конференції присутні потерпілий, правопорушник, члени родини правопорушника, соціальні працівники, адвокати, поліцейські. Метою конференцій є сприяння тому, щоб правопорушник взяв на себе відповідальність за скоєне правопорушення та компенсував заподіяну шкоду. Результатом проведення сімейних конференцій є рекомендації, які надсилаються до ювенальних судів для ухвалення рішення щодо неповнолітніх правопорушників [2].

Сімейні конференції – це унікальна форма вирішення кримінальних конфліктів, яка базується на прояві почуттів провини і сорому: правопорушник відчуває власну провину щодо потерпілого і сором щодо власних дій, коли до процесу правосуддя залучені члени його сім'ї, найближче оточення. Це сприяє формуванню бажання взяти на себе відповідальність за скоєне протиправне діяння. Підтвердженням ефективності проведення сімейних конференцій стало впровадження цих форм відновного правосуддя у кримінальний процес таких країн як Великобританія, Нідерланди, Швеція та Бельгія [3].

Кола примирення (їх також називають колами правосуддя) – це багатоступеневий спосіб вирішення конфліктів, який існує в різних формах в культурі багатьох народів. Вони засновані на традиціях північноамериканських індіанців і проводяться переважно в Північній Америці. Кола правосуддя сьогодні отримали поширення серед індіанського населення Канади і США.

Ідея винесення вироку в результаті проведення кола правосуддя була відроджена у 1992 році Б. Стюартом, головою Верховного суду штату Юкон, і в даний час офіційно визнана судом Канади. Особливістю проведення кіл правосуддя є залучення до процесу обговорення проблеми членів громади, що забезпечує їх активну участь в ухваленні рішення і розподілі відповідальності за його виконання. Ця модель відновного правосуддя розвивалася в таких двох загальних напрямках: кола зцілення, які допомагали врегулювати конкретну ситуацію та кола примирення, які обмежувалися наданням рекомендації судовим органам щодо вирішення конкретної справи [4].

На думку дослідників Г. Байземора та М. Умбрайт, кола правосуддя відрізняються за способом реалізації в різних громадах, але зазвичай виглядають як багатоступеневі процедури, що включають кола порозуміння, кола відновлення (правопорушник і сім'я, жертва і сім'я, правопорушник, жертва і громада), кола винесення вироку та кола перевірки вироку на стадії виконання видається багатоступеневою

процедурою. Кожне з цих кіл має різні цілі та структуру, а також різні процеси реалізації. Крім того, кола включають у свою структуру багато елементів інших форм відновного правосуддя, таких як особисті співбесіди потерпілих і правопорушників за участю нейтрального та неупередженого посередника, а також залучення сім'ї, друзів і всіх членів громади потерпілих і правопорушників до вирішення кримінальних спорів.

Зазвичай суддя присутній у колі правосуддя, і його роль багато в чому збігається з ролями інших учасників кола. Всі учасники вважаються однаково відповідальними за процес та його результат. Традиційно, щоб уникнути конфлікту, конфліктуючим сторонам надається можливість представити свою позицію. Кола правосуддя можуть тривати по кілька годин, і кожному надається можливість висловити свої почуття та думки. Як правило, враховуючи що учасником кола – правопорушником зазвичай є особа яка вперше скоїла правопорушення, кола правосуддя не проводяться в суді. Правопорушники, які не розуміють серйозності заподіяної ними шкоди, можуть отримати це розуміння, пройшовши через коло правосуддя. Знову ж таки, кола використовуються на різних стадіях кримінального провадження, в одних випадках як самостійна форма вирішення спорів у громаді, а в інших – як альтернатива або доповнення до формального розгляду в суді.

Таким чином, кола відновного правосуддя за участю членів сімей мають низку переваг. Найважливіші з них: кола налагоджують стосунки між учасниками; дають можливість правопорушникам взяти на себе відповідальність; заохочують відкритий діалог між усіма учасниками кримінальних ситуацій; пропонують нові шляхи вирішення конфліктів у сім'ї та громаді; усувають першопричини конфлікту і тим самим виконують превентивну функцію [5].

Підсумовуючи, можемо зробити висновок, що запровадження в Україні релевантних принципів і методів відновного правосуддя, за участю членів сімей, родини, допоможе зменшити кількість злочинів, сприяти перевихованню правопорушників та відновити соціальні зв'язки, в тому числі правопорушників із потерпілими та суспільством.

Література:

1. Светлічний І. В. Актуальні питання протидії злочинності неповнолітніх засобами відновного правосуддя / І. В. Светлічний, О. В. Светлічна. *Молодий вчений*. 2021. Вип. 11(99). С. 28–31. <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2021-11-99-6>

2. Светлічний І. В. Відновне правосуддя як елемент кримінально-правової охорони прав дітей. *Часопис Київського університету права*. 2021. Вип. 4. С. 383–386. <https://doi.org/10.36695/2219-5521.4.2020.69>

3. Светлічний І. В. Кримінально-правова протидія злочинності неповнолітніх засобами відновного правосуддя / І. В. Светлічний, О. О. Малець. *Міжнародний науковий журнал «Правовий часопис Донбасу»*. 2022. Вип. 4(81), ч. 2. С. 108–112. <https://doi.org/10.32782/2523-4269-2022-81-4-2-108-112>

4. Светлічний І. В. Роль відновного правосуддя у протидії злочинності неповнолітніх. *Юридичний науковий електронний журнал*. 2022. Вип. 1. С. 254–257. <https://doi.org/10.32782/2524-0374/2022-1/63>

5. Светлічний І. В. Звільнення від кримінальної відповідальності неповнолітніх та відновне правосуддя. *LexInform: Правові та юридичні новини, юридична практика, коментарі*. URL: <https://lexinform.com.ua/dumka-eksperta/zvylnennya-vid-kryminalnoyi-vidpovidalnosti-nepovnolitnih-ta-vidnovne-pravosuddya/> (дата звернення: 14.05.2024).

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-395-1-41>

ЗЛОЧИННІСТЬ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ В УКРАЇНІ: ПРИЧИНИ ТА УМОВИ

Топольський Вадим Миколайович

*адвокат, здобувач освітньо-наукового рівня (доктор філософії),
Науково-дослідний інститут публічного права
м. Київ, Україна*

Кравченко Олександр Сергійович

*здобувач освітньо-наукового рівня (доктор філософії),
Науково-дослідний інститут публічного права
м. Київ, Україна*

Дослідження детермінантів злочинності в умовах воєнного стану в Україні передбачає окреслення кола тих криміногенних явищ і процесів, які їх породжують та сприяють їх вчиненню. За силою впливу, терміном дії, щільністю зв'язку з вказаною категорією кримінальних правопорушень це можуть бути різні явища та процеси. Більшість з них пов'язані з низьким рівнем політики держави у військовій сфері, затяжною кризою у суспільстві, застарілими принципами організації та здійснення контролю тощо.